

4. Domstolen er af den opfattelse, at kriteriet om »virksomhed, som er direkte og særligt er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed« ikke omfatter udøvelse af opgaver af supplerende eller forberedende karakter i sammenhæng med offentlige myndigheders virksomhed, hvilke myndigheder træffer den endelige afgørelse. Domstolen har endvidere ved undersøgelse af private vagtselskabers virksomhed fastslået, at det er en forudsætning for, at der foreligger en virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, at udøvelse heraf indebærer en beføjelse til »at udøve tvang«^(?), hvilket givetvis ikke er tilfældet i denne sag.
5. Som det fremgår af en gennemgang af Domstolens praksis, kan udøvelse af offentlig myndighed ikke forveksles med en enkelt handling, som også udføres i almenvellets interesse. Den omstændighed alene, at en privat person eller et selskab i et vist omfang er forpligtet til at handle i almenvellets interesse er ikke tilstrækkeligt til, at en sådan virksomhed kan anses for udøvelse af offentlig myndighed.
6. Direktiv 89/48 omfatter notarers virksomhed, eftersom det vedrører de nødvendige kvalifikationer for udøvelse af et lovbestemt erhverv, og direktivets anvendelse kan ikke under henvisning til den overdragelse af højhedsrettigheder, som notarer råder over, omgås af følgende grunde:
- a) denne overdragelse udgør ingen virksomhed, som er direkte og særligt forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, som kan berettige til anvendelse af statsborgerskabskravet, og
 - b) også selv om det antages, at notarer kan anses for normale offentlige funktionærer, hvilket — henset til manglen på et underordningsforhold og løn som offentlige funktionærer — ikke er tilfældet, er de også i dette tilfælde ikke undtaget fra direktivets anvendelse, eftersom direktivet principielt også gælder for den offentlige tjeneste.

⁽¹⁾ EFT L 19 af 24.1.1989, s. 16.

⁽²⁾ Domstolens dom af 29.10.1998, sag C-114/97, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 6717, præmis 37.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette (Storhertugdømmet Luxembourg) den 18. februar 2008 — Virginie Pontin mod T-Comalux SA

(Sag C-63/08)

(2008/C 92/39)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Virginie Pontin

Sagsøgt: T-Comalux SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10 og 12 i Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF)⁽¹⁾, fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at den nationale lovgiver har fastsat frister for retten for en arbejdstager, som afskediges under sin graviditet, til at anlægge sag, såsom den frist på otte dage, som er nævnt i artikel 337, stk. 1, andet led i Code du Travail eller den frist på 15 dage, som er indeholdt i samme artikels stk. 1, fjerde led?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal fristerne på henholdsvis otte og 15 dage da anses for at være for korte til, at en arbejdstager, som afskediges under sin graviditet, kan gøre sine rettigheder gældende for en retslig instans?
- 3) Skal artikel 2 i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår⁽²⁾, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at den nationale lovgiver udelukker en arbejdstager, som afskediges under sin graviditet, fra at anlægge erstatningsøgsmål for uberettiget afskedigelse, idet denne mulighed er forbeholdt andre arbejdstagere, der afskediges, i henhold til artikel L. 124-11, stk. 1 og 2 i Code du Travail?

⁽¹⁾ EFT L 348, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 39, s. 40.

Sag anlagt den 19. februar 2008 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-68/08)

(2008/C 92/40)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Randvere og K. Simonsson)

Sagsøgt: Republikken Estland